

ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΤΥΠΟΙ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραμμή
ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας
3645
ΚΩΔΙΚΟΣ
3053

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 60,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

23 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010 Φωκὰ ἱερομάρτυρος, Ἰεζεκιήλ προφήτου, Πελαγίας ὁσίας ἐν Τήνῳ

ΕΤΟΣ Ν' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1841

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΦΙΛΟΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΑΠΙΚΩΝ

Ο νέος υπεύθυνος του Βατικανού δια την ένωση των «ἐκκλησιῶν» και τὸ ἱστορικὸν χρέος τῆς Ἱεραρχίας

Της τοῦ Καρδινάλιου Βάλτερ Κάσπερ «ἐπίσκοπος» τῆς Βασιλείας τῆς Ἐλβετίας κ. Κούρτ Κόχ, ὁ ὁποῖος προεββάθη εἰς «Ἀρχιεπίσκοπον» ἔχει θεοποιήσει τὸν Οἰκουμενισμὸν καὶ ὅλας τὰς ἀποφάσεις τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου, ἡ ὁποία διεκήρυξε (1964-1965) ὅτι μὲ σημάδι τὸν Οἰκουμενισμὸν καὶ τὴν διπλωματικὴν τῆς «ἀγάπης» θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν μεγάλην προσπάθειαν διὰ τὴν ἔνωση τῶν «Ἐκκλησιῶν», ἀνευ παραιτήσεως τοῦ Πάπισμῳ ἐκ τῶν αἰρέσεων τῶν Φιλικόβη, τοῦ ἀλαθίτου τοῦ Πάπα (ἐπίγειος θεὸς) καὶ τοῦ Πρωτείου. Ἡ τοποθέτησις τοῦ Κούρτ Κόχ εἰς τὴν σημαντικὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ Βατικανοῦ γίνεται εἰς μίαν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν Ὁρθόδοξοι

Ἱεράρχαι, ἀλλὰ καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης χαρακτηρίζουν τὸ Βατικανὸν ἀδελφὴ Ἐκκλησία μετὰ τῆς ὁποίας ὑπῆρξε διαίρεσις. Δὲν ὀμιλοῦν διὰ αἵρεσιν, ἀλλὰ διὰ κανονικὴν Ἐκκλησίαν, ἐνῶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μὲς ὅμιλον περὶ αἰρέσεως. Συμβαίνει δὲ τὰς ἀπίστευσι αὐτὰς νὰ καταθέτουσιν δημοσίως καὶ Ἱεράρχαι τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι συμμετεχούσιν εἰς τὸν διάλογον Ὁρθόδοξων – Παπικῶν. Δὲν ὀμιλοῦμεν διὰ τὸν Μητροπολίτην Περγάμου, ὁ ὁποῖος στερεῖται Ποιμνίου, ἔχει πρω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 8ην ΣΕΛ.

Ταυτίζεται μετὰ τὴν ἠλεκτρονικὴν διακυβέρνησιν, ἡ ὁποία μᾶς ὑπαγάγει εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἀντιχρίστου

ΝΑ ΛΑΒΗ ΘΕΣΙΝ Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΝ ΚΑΡΤΑΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ

«BOMBA» ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. Δ. ΤΣΕΛΕΓΓΙΔΗ

Α ΠΑΝΤΗΣΙΝ εἰς τὸν Μητροπολίτην Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομον ἀπέστειλεν ὁ κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ὁ Μητροπολίτης εἶχεν ἀναφερθῆ εἰς τὸν καθηγητὴν εἰς ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποστείλει πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας μετὰ τὴν ἐπιστολήν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν διὰ τῆς ὁποίας: 1ον) ἐξήτη ὅπως ὁ Μεσσηνιασὺς μετανοήσῃ διὰ σοβαρὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀτόπημά του περὶ τὴν πίστιν, 2ον) παραπειθῆ εἰς τὸ ἀρμόδιον Συνδικὸν Δικαστήριον μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς καθαιρέσεως. Καὶ οἱ δύο Μητροπολίται ἐπεκαλέσθησαν ἀπὸ διαφορετικῶν σκοπιῶν τὸν καθηγητὴν κ. Τσελεγγίδην. Ὁ μὲν Κυθήρων διὰ νὰ τεκμηριώσῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀτόπημα περὶ τὴν πίστιν τοῦ Μεσσηνιασῆ, ὁ δὲ Μεσσηνιασὺς διὰ νὰ ἀποτρέψῃ δυσμενῆ ἐξέλιξιν εἰς βάρος τοῦ ὑποστηρίζων ὅτι τὴν ἐπιφυλάξιν τοῦ Κυθήρων δὲν ἔχει ἐκφράσει ἕως σήμερον οὔτε προφορικῶς οὔτε γραπτῶ ὁ κ. Δημ. Τσελεγγίδης. Εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Τσελεγγίδη πρὸς τὸν Μητροπολίτην Μεσσηνιασῆ ὑπογραμμίζεται ὅτι: «ὡς δογματολόγος γνωρίζω, ὅτι ἐκπίπτει ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὁ κάθε πιστὸς –καὶ πολὺ περισσότερον ὁ κληρικὸς– ποῦ συνειδητὰ ἀμφισβητῆ εἰ ἀπορρίπτει μερικῶς ἢ ὀλικῶς τὴν Πίστιν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὐτὴ διατυπώνεται μὲ ἀκρίβεια στὸς Ὁρους τῶν Οἰκ. Συνόδων». Ἐπισημαίνει, ἐπίσης, πρὸς τὸν Μεσσηνιασὺς ὅτι μετὰ τὴν ἐκκλησιολογικὴν του θέσιν ἀλλοιώνει οὐσιωδῶς τὴν δογματικὴν ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐπιστολή
Τὸ πλήρες κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Τσελεγγίδη, ὡς αὐτὸ ἐδημοσιεύθη, κατὰ ἀποκλειστικότητα εἰς τὴν «Ἐλεύθερον Ἦρα» τῆς Κυριακῆς, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18ῃ Ἰουλίου ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:
«Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνιασῆ Κ. Χρυσόστομο, Μητροπολίτου Μελετίου 13, 24100 ΚΑΛΑΜΑΤΑ
Θεσσαλονίκη, 7-7-2010

Σεβασμιώτατε,
Μοῦ γνωστοποιήθηκε ἀπὸ Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας μας ἡ ἐπιστολή σας πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμον μὲ κοινοποίησιν τῆς πρὸς ὅλους τοὺς Μητροπολίτας τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀριθ. πρωτ. 311/17-6-2010.

Στὴν ἐπιστολή σας αὐτὴ ἀναφέρεσθε καὶ στὸ ὄνομά μου, σελ. 2, παρ. 3, ἐδάφ. α. Συγκεκριμένως, γράφετε τὰ ἑξῆς: «Τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ Σεβ. Κυθήρων δὲν τὴν ἔχει ἐκφράσει μέχρι σήμερον οὔτε προφορικῶς οὔτε γραπτῶ ὁ Ἐλλογιμ. Καθηγητὴς κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποία ἐπικαλεῖται ὁ Σεβ. Κυθήρων, καὶ μὲ τὸν ὅτιον κατ' ἀντίληψιν ἐπιφωνήσαντος τὸ σὺν τηλεφωνικῶ ὅσο καὶ διὰ ζώσης, ἐξ ἀφορμῆς πανεπιστημιακῶν θεμάτων καὶ ὑποχρεώσεων».

Ἐνα τέτοιον εἶδος σοβαρῶ ἐκκλησιολογικῶ ἀτόπημα πέρασε ἀπαράτηρτο ἀπὸ τὸν καταξιωμένον Καθηγητὴ τῆς Δογματικῆς καὶ Συμβολικῆς Θεολογίας καὶ ἀσχολίαστο».

Νὰ σημειώσω διευκρινιστικῶς, ὅτι τὸ ἐπίμαχον σημεῖο τῆς διαφωνίας ἐδῶ εἶναι ἡ θεολογικὴ θέση, ποὺ διατυπώσατε, σὲ προηγουμένη ἐπιστολή σας (01-10-2009, σ. 4) πρὸς ἐμὲ, καὶ ἡ ὁποία εἶναι ὡς ἑξῆς: «Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι μία καὶ ἀδιαίρετη πρὸς τὸ σχῆμα, σήμερον εἶναι διηρημένη, ἀφ' οὗ βρισκόμαστε σὲ σχίσμα, αὐτὸ ἐπιβεβαιώσθη τὸ περιεχόμενον τῆς παρ. 41 τοῦ Κειμένου τῆς Ραββίννας».

Ἐπειδὴ δὲν θέλω, Σεβασμιώτατε, νὰ καλλιεργούμαι καὶ νὰ διαδίδωμαι ἐσφαλμένως πληροφορίας γιὰ τὴν τοποθέτησίν μου σὲ ἕνα τόσο σοβαρὸ ἐκκλησιολογικὸ θέμα, ἀναγκάζομαι πλέον τώρα νὰ σὰς γράψω. Καταρχῆν, νὰ σὰς ἐνημερώσω, γιὰτὶ δὲν ἀπάντησα τότε στὴν ἀπὸ 01-10-2009 ἐπισημοληθῆσά σας. Τὴν ἐπιστολή σας αὐτὴ τὴν ἔλαβα, ὅπως περιέργως, μὲτὰ τὴν παραμονὴ τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλα ἐκείνο ποὺ μὲ ἐμποδίζει κατ' ἐξοχήν νὰ προχωρήσω τότε σὲ ἀπαντητικὴ ἐπιστολή ἦταν τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐπιστολή σας ἐκείνη κοινοποιήθηκε στὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ στοὺς Μητροπολίτας, Μέλη τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Σκέφθηκα τότε, Σεβασμιώτατε, ὅτι τὸ συγκαθῆναι σῶμα τῆς Ἱεραρχίας εἶναι τὸ πλέον ἀρμόδιον νὰ κρίνει τὸ ὀρθὸ ἢ τὸ ἐσφαλμένον τῆς ἐκκλησιολογικῆς χαρακτηριστικῆς διατυπώσεώς σας. Ἡ Ἱεραρχία εἰς λειτουργίαν μὲ ἀγιοπνευματικὰ κριτήρια καὶ παίρνει θέση στὸ θέμα –σκέφθηκα– ἢ ὁλῶς τὸ ἀντιπαρέχεται. Γιατὶ, δηλαδή, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσω ἐγὼ, ὅταν αὐτὸ τὸ καιρὸ πρόβλημα ἦταν ἤδη ἐκπερασθῆ ἢ ἐγγράφως ἐνώπιόν τῆς. Πίσταθα, δηλαδή, συγκεκριμένα, ὅτι ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, θὰ ἔβησαν ὡς πρῶτο θέμα στὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ συγκαθῆκε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 2009, «τὸ σοβαρὸ ἐκκλησιολογικὸ ἀτόπημα», ὅπως ὁ ἴδιος τὸ χαρακτηριστὸς ἐπὶ ἐπιστολή σας, καὶ ὅτι θὰ σὰς καλοῦσε νὰ δώσετε τὴν ἀπαιτητικὴν διευκρίνισιν, καὶ νὰ τὸ ἀνακαλέσετε. Καὶ τοῦτο, γιὰτὶ ὡς δογματολόγος γνωρίζω, ὅτι ἐκπίπτει ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὁ κάθε πιστὸς –καὶ πολὺ περισσότερον ὁ κληρικὸς– ποῦ συνειδητὰ ἀμφισβητῆ εἰ ἀπορρίπτει μερικῶς ἢ ὀλικῶς τὴν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτὴ διατυπώνεται μὲ ἀκρίβεια στοὺς Ὁρους τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Γιατὶ, ἀσφαλῶς, κανεὶς δὲν μπορεί νὰ καλέσῃ οὐτε νὰ σχετικοποιεῖ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ κανεὶς δὲν βρίσκεται ὑπεράνω αὐτῆς.

Δυστυχῶς, ἡ Ἱεραρχία τότε δὲν ἀσχολήθηκε μὲ τὸ ἐκκλησιολογικὸ αὐτὸ θέμα, ποὺ ἀφορᾶ τὴν τὴν ταυτότητα καὶ τὴν αὐτοσυνειδησίαν τῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ ἀπὸ τὴν παραπάνω ἐξηγήσιν γιὰ τὴν ἕως τώρα σιωπὴ μου, θὰ πρεστωστὸ νὰ ἀπαντήσω μὲ τὴν παρούσα ἐπιστολή μόνον στὴν ἐκκλησιολογικὴ ἀποψη, ποὺ διατυπώσατε στὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ζητεῖ ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς ΔΙΣ, Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Ἰερώνυμον μὲ ἐμπειροστατωμένον ὑπόμνημα ὁ Ἀρχιμανδριτὴς π. Σαράντης Σαράντος. Ἡ θέσις πρέπει νὰ ληφθῆ πρὶν θεσμοθετηθῆ ἡ ἠλεκτρονικὴ κάρτα τοῦ Πολίτου, ἡ ὁποία θὰ συννοδευθῆ ἀπὸ τὸ ἐπάρατον χάραγμα τῆς Ἀποκαλύψεως

Ὁ Ἀρχιμανδριτὴς π. Σαράντης Σαράντος, γνωστὸς πνευματικὸς γέρον εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀπὸ τὸ πνευματικὸν καὶ συγγραφικὸν τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς ραδιοφωνικὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐκπομπὰς του ἀπέστειλεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου κ. Ἰερώνυμον ὑπόμνημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπισημαίνει ὅτι κατ' ἐντολήν τῆς Νέας Ἐποχῆς ἡ Ἑλλάς εἰσέρχεται εἰς τὴν «Ἡλεκτρονικὴν Διακυβέρνησιν». Εἰς τὸ πλαίσιον αὐτὸ οἱ Πολῖται καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι πιστοὶ θὰ ἐφοδιασθῶν, ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν, μὲ τὴν Ἡλεκτρονικὴν Κάρταν τοῦ Πολίτου, ἡ ὁποία ὑπηρετεῖ ὡς «ἐργαλεῖον» τῆς «Ἡλεκτρονικῆς Διακυβερνήσεως» τὸ κράτος τοῦ Ἀντιχρίστου. Εἰς τὸ τεκμηριωμένον ὑπόμνημά του καλεῖ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν Ἱεραρχίαν νὰ λάβῃ θέσιν πρὸ τῆς καθαιρέσεως τῆς «κάρτας τοῦ πολίτου» εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐμπεριέχονται τὰ πλέον ἀπίθανα στοιχεῖα (φακέλωμα) διὰ τὸ πρόσωπόν μου, καὶ πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐπαρτοῦν χαράγματος, τὸ ὁποῖον θὰ συννοδευθῆ τὴν κάρταν. Ὁ κ. Σαράντης Σαράντος ἐπισημαίνει ὅτι αἱ κεφαλαὶ τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλουσιν νὰ λάβουν θέσιν καθοδηγούσιν τὸν πιστὸν λαόν καὶ τὸν ἐντὶνον κληρὸν. Προειδοποιεῖ δὲ πότε, ἐάν ἐπιβληθῶν τὰ σύμβολα τοῦ Ἀντιχρίστου, ὁ ἴδιος

δὲν θὰ τὴν παραλάβῃ.
Τὸ ὑπόμνημα
Τὸ πλήρες κείμενον τοῦ ὑπομνήματος ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:
Πρόν τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμον Πρόεδρον τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Σεβασμιωτάτους Ἁγίους Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωπού κ. Κυρίλλου.
Μαρούσι 17-6-2010
Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, εὐλαβῶς δασπάζομαι τὴν Δεξιὰ Σας.
Ἐπιτρέπατέ μου νὰ Σὰς ἀπαχο-

λίσω μὲ ἕνα θέμα καθόλου ἐλάσσονος σημασίας.
Ἐπειδὴ ὁ λαὸς μας μᾶς ἐρωτᾷ, ταπεινῶς φρονῶ, ὅτι πρέπει νὰ ἀσχοληθῶμεν σοβαρὰ μὲ τὸ θέμα, ποὺ ἤδη ἄρχισε μὲ τὸν ΑΜΚΑ καὶ συνεχίζεται μὲ τὴς διαδικασίας θεσπίσεως τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτη.
Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἰαχυρίσθηκα κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν, (23-10-2009 τρίτη συνεδρία ΔΙΣ γιὰ τὸ μῆνα Ὀκτώβριον) ὅτι ἀσχολήθηκε μὲ τὸ θέμα τοῦ ΑΜΚΑ. Ἐξέδωσε ὀλιγόλογον ἀνακοίνωσιν, ὅτι ὁ ΑΜΚΑ εἶναι ἕνας ἀπλὸς χρηστικὸς ἀριθμὸς καὶ δὲν κινδυνεύει ἡ σωτηρία μας μὲ τὴν λήψιν καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ.
Λίγω νωρίτερα, στὴς 17 Ἰουλίου 2009, εἶχαμε γράψῃ ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν Μακαριότητα, ὅτι ὁ ΑΜΚΑ καθιερούμενος διὰ τοῦ Νόμου 3655/2008 ἀριθμὸ 153, συμ-

ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ

Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Διονυσίου Τάση

ΔΥΟ σοβαρὰ θέματα ἀσχοιοῦν τοὺς κληρικὸς καὶ τοὺς λαϊκούς, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν Ἐκκλησία. Τὸ ἕνα εἶναι ἡ μετέφρασις τῶν λειτουργικῶν κειμένων καὶ τὸ ἄλλο ἡ καύσι τῶν νεκρῶν. Ποῖα εἶναι ἡ ἐπίσημη θέση τῆς Ἐκκλησίας; Προφανῶς καὶ γιὰ τὰ δύο θέματα ἀρνητικῆ. Πρόσφατα ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀσχολήθηκε γιὰ πολλοστὴ φορὰ μὲ αὐτὰ, διατυπώνοντας πάντα τὴν ἀρνητικὴν τῆς νὰ δαχθεῖ. Παράλληλα ὅμως φέρον ἀνοιχτὰ δύο παράθυρα, τὰ ὁποῖα σιγὰ – σιγὰ θὰ γίνουσι πύλαι εἰσόδου τῶν ἀντιπαραδοσιακῶν κληρικῶν καὶ τότε τὰ πράγματα θὰ ἐπιδεινωθῶν μὲ ἀπόρροιας συνέπειας.

Ποῖα εἶναι αὐτὰ παράθυρα; Στὸ θέμα τῆς μετάφρασεως τῶν λειτουργικῶν κειμένων ἡ Ἱερά Σύνοδος εἶναι ἀρνητικῆ. Ὅμως δὲν ἔγινε κάποια κίνησι νὰ σταματήσουν οἱ δύο τρεῖς Μητροπολίτες τοὺς πειρασμούς. Ἐτοῖς συνεχίζουσι «ὁ ἀνομορφωτικὸς καὶ πρωτοπόρος» τὸ ὀλεθριὸ ἔργον τοὺς πρὸς οκανδισμό τῶν πιστῶν καὶ ἰκανοποίησι τῆς δικῆς τοὺς φιλοδοξίας. Χωρὶς νὰ τὸ πολυκαταλάβωμε θὰ ἀφῆτε τὸ θέμα αὐτὸ διακριτικῆς εὐχέρειας τοῦ καθ' Ἄρχιερα καὶ τότε θὰ προκλήθῃ ἡ μεγάλη σύγχυσις.

Ἐπίσης καὶ στὸ θέμα τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν ἡ Ἐκκλησία ἐτάχθη ἐναντίον, ἀλλὰ ἄφησε ἀνοιχτὸ παράθυρον. Ὁ καθ' Ἄρχιερας μπορεί νὰ ἀποφασίσῃ καὶ διαφορετικὰ διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱεράς Συνόδου. Ἐτοῖς θὰ ἔχουμε νεκρώσιμες τελετὰς καὶ ἐπιμνημόσυνας δεήσεις μπροστὰ σὲ τέρφεθ, γιὰ νὰ μὴ μᾶς χαρακτηρίσουν ἀναχρονιστικούς. Καὶ αὐτὸ χαρακτηριστικῶς ὡς «ἀπόφασιν ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, χωρὶς νὰ ἀπομακρυνεταὶ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς βασικῆς ἀρχῆς τῆς! Δυστυχῶς ἡ Ἱερά Σύνοδος δὲν ἔλαβε ὑπόψιν τῆς τὸ τί θὰ γίνεταί, ὅταν ἕνας Μητροπολίτης θὰ ἀρνεῖται τὴν νεκρώσιμην ἢ ἐπιμνημόσυνην δέησιν τῆς τέρφα τὸ ἀποθανόντος καὶ διπλῶ ὁ γέροντος τοῦ Μητροπολίτης θὰ ἐπιτρέπῃ τῆς καθιερωμένως τελετῆς. Οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι θὰ διχάζονται καὶ θὰ προκαλοῦνται διάφορα ἐπιπεδοῖα. Οἱ ἱερεῖς δὲ θὰ βρισκόνται σὲ δεινὴ θέση.

Ἡ δυνατότητα νὰ ἐπιλέγῃ ὁ Μητροπολίτης κατὰ περίπτωσιν σημαίνει πᾶσι τακτικῆ. Ποῖος θὰ ἐξετάξῃ τῆς περιπτώσεως; Μὲ τὴν κριτηρίαν; Δυστυχῶς, πολλὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας δὲν ἐφαρμόζονται.
Ἐλάχιστοι Μητροπολίτες τῆς τῆρου. Ὅλοι θυμολογοῦν τῆς ἀποφάσεως, τὸν πολιτικὸν γάμο καὶ τὴν βάπτισιν τῶν παιδιῶν. Καὶ ὅμως ὅλα ἔχουν ἀνατραπέ. Ὁ συμβιβασμὸς μὲ τὸ μαρτυρικὸν πνεῦμα τοῦ κόσμου εἶναι ἐμφανῆς. Οἱ κληρικὸι βασιζόμενοι, ὅπως θέλουσιν οἱ κοσμικοὶ, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ συμβαίνει τὸ ἀκρίβως ἀντίθετον.
Πρέπει νὰ κλείσωμεν τὰ «παράθυρα», ἐάν θέλωμε νὰ γίνουσι ἀποδέκτες οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ νὰ ἐμποδίστῃ ἡ χαλάρωσις τοῦ Ὁρθόδοξου ἠθους. Διαφορετικὰ δὲν χρειάζονται καθόλου οἱ ἀποφάσεις.

ἙΠΙΦΥΛΛΙΑΔΕΣ Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΠΙΣΜΟΣ

Τοῦ κ. Στεργίου Ν. Σάκκου, Ὁμ. Καθηγ. Πανεπιστημίου
(4ον.–Τελευταῖον)
Δ
Σύνδοδος Φερράρας–Φλωρεντίας
Τὰ γεγονότα τῆς Συνόδου Φερράρας – Φλωρεντίας ἱστορεῖ ὁ ἅγιος Νεκτάριος μὲ δάση τῆς πληροφορίας τῶν πρακτικῶν, ποὺ κατέγραψε ὁ Σιλβέστρος Συρόπουλος, μέλος τῆς αυτοκρατορικῆς συνόδου στὴν Σύνοδο.
Ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν ὁ πάπας προέβαλε ἀλλογενεῖς ἀξιώσεις, γιὰ νὰ ταπεινώσῃ τοὺς ἀνατολικούς.

κρυσθιν ἀπὸ τὴν Φερράρα.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ 1438 ἄρχισαν ἀτέλειως συνεδριάσεως μὲ θέμα τὴν προσθήκην στὸ Σύμβολο τῆς πίστεως. Δὲν ὀδήγησαν πουνθενά, διότι οἱ Λατῖνοι ἦταν ἀπορροισμένοι νὰ μὴ ὑποχωρήσουν, παρὰ τὰ ἀδιαμνηστικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Μάρκου Εὐγενικοῦ, ἐπισκόπου Ἐφέσου. Ὁ πάπας πιστεύοντες ὅτι στὴν Φλωρεντία θὰ ἀπομονώσῃ καλῶτερα τοὺς Ἕλληνας καὶ θὰ τοὺς καταστήσει περισσότερο εὐάλωτους, ἐπιμένει νὰ μεταφερθῆ ἐκεῖ ἡ Σύνοδος. Ὁ Ἕλληνας δέχονται τὴν μεταφοράν πιεζόμενοι ἀπὸ τὴν πείναν καὶ τῆς κακοτυχίας.
Στὴν Φλωρεντία συνεστήσαν οἱ συνεδριάσεως καὶ πάλι μὲ τὸ θέμα τῆς προσθήκην τοῦ Φιλοκα. Ἐδῶ ἀπέμεινε μόνος ὁ Ἐφέσιος «ἀγωνίζομενος ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ συνωνίας ἀπὸ τῆς δεξιᾶς Γραφῆς καὶ πῶν συνηγαμμένων τῶν ἁγίων Πατέρων τὰ ἀληθῆ δόγματα τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας» (βλ. σελ. 231).

Ἡ ἐνωτικὸς ὅρος
Τελικὰ ὁ αυτοκράτορας, γιὰ νὰ φθάσει στὸ ἐπιθυμητὸ σημεῖο, τὴν ἔνωσιν –καὶ τὴν ἀπορροισμα ἀπ' αὐτὴν στρατιωτικῆ βοήθεια– ἀπαγόρευσε στὸν Μάρκο νὰ παρευρεθῆ στὰ τελευταῖα συνεδριάσεις. Ἐτοῖς, ὅταν ὁ «πολιτὸς» ὅρος τῆς ἔνωσεως τεθῆκε πρὸς ὑπογραφή, ὁ Ἐφέσιος δὲν ὑπέγραψε.

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Τὴν 27ην Ἰουλίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ ἱαματικοῦ.

Μία θρησκευτολογικὴ θεωρησις

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Τοῦ κ. Μιχαῆλ Ε. Μιχαηλίδη, Θεολόγου
Ἡ θρησκευτικὴ ἐπιπέδου καὶ ἡ εὐσέβεια ἀποτελοῦν τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀνθρωπίνης ὑπαρξῆς. Τὸ «θρησκείαν» καὶ τὸ «εὐσεβεῖν» ἐκφράζουν τὴν ἐξοχότητά τὸν θεοπλάστου ἀνθρώπου. «Ἐν αὐτῷ γὰρ ἔωμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν» (Πράξ. ΙΖ' 28).
Ὁ Θεὸς νοεῖται, ἀλλὰ δὲν κατανοεῖται. Ὅραται, ἀλλὰ δὲν καθοράται. Προσεγγίζεται, ἀλλὰ δὲν ψιλαράται. Παραμένει ἀπρόσιτος καὶ ἀκατάληπτος. Στὰ μεταφυσικὰ θέματα τὸ ἀνθρώπινον λογικὸν σιωπᾷ. Εἶναι ῥησικινδύνου νὰ ἐπιχειρηθῇ ὁ ἀνθρώπος πρόσβασι στὸ Ἄπλοτον μὲ τὸν ὀρθὸ λόγον. «Ὁ Θεὸς κριβεῖται ἀκόμα καὶ μῆσα στὴ φανερῶσίν Του. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μέγαλον μυστήριον τοῦ κρυμμένου Θεοῦ», σημειώνει ὁ Π. Εὐδοκίμοφ.

Ἡ πανανθρώπινη ἱστορία τῶν πολιτισμῶν, ἰχνηλατεῖ μὲ ἰδιαίτερον πορεύσασιν τὴν θρησκευτικὴν πορείαν τῶν ἀνθρώπων μίαν ἐπιμονὴν πορείαν ἀδιάκοπη ἀναζήτησιν τοῦ Θεοῦ.
Δυστυχῶς, ἡ πτώσι καὶ ἡ ἀμαρτία παραπλάνησεν φρικτὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ οἱ ἄνθρωποι «λάτρευσαν τὴν κτίσιν παρὰ τὸν Κτίσαντα». Ἐτοῖς, ἡ εἰδωλοκρατία εἶχε κατακτηθῇ ὅλο τὸν προχριστιανικὸν κόσμον –ἐκτὰς ἀπ' τὸν εβραϊκὸν λαόν– καὶ μέγαλον μέρος τοῦ μεταχριστιανικοῦ κόσμου.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἀξέπραστος, γιὰτὶ εἶναι τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος. Εἶναι Θεάνθρωπος. Γιατὸ καὶ ἡ διδασκαλία Του ἀσύγκριτη καὶ ἀνεπανάληπτη. Εἶναι διδασκαλία Θεοῦ καὶ ὄχι ἀνθρώπου.
Ὁ Τ. Elliot ἔλεγε ὅτι «ἐάν ὁ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

στικὰ ἀπὸ τοὺς ἱεράρχης ἀλλὰ καὶ ἀρετῶν δὲν ὑπερέβαιναν. 7) Ὁ ὅρος δὲν ἦταν τὸ λογικὸν συμπεριεμα τῶν συζητήσεων οὔτε ἀνεπισημειωτῆ ἀπόδειξι τῆς ἀλήθειας καὶ 8) Δὲν παρευρίσκονταν στὴν σύνοδο οἱ δικτικοὶ ἐπισκόποι, ποὺ συμμετεῖχαν, ἐκείνη ἀκρίβως τὴν ἐποχή, στὴν Ἀνατολικὴ Σύνοδο